

РЕШЕНИЕ

№ 4531

гр. София, 24.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в
публично заседание на 26.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гургана Маринова, като разгледа дело номер **2824** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на И. Б. Д. от [населено място] срещу заповед № РД 20-298/03.02.2011г. на ректора на Софийски университет „Св. К. О.“.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като издаден в нарушение на административно-производствените правила и в противоречие с материално-правните норми. Твърди се, че в процесната заповед липсват мотиви, както и не е посочено кое от задълженията по чл. 135 от Правилника за устройството и дейността на Софийски университет „Св. К. О.“ /Правилника/ е нарушил жалбоподателят. Възразява се също така, че не е посочено кога е извършена измамата и в какво се състои тя, поради което не може да се установи дали е спазен срока за налагане на наказанието съгласно чл. 137, ал. 4 от Правилника. Претендира се от съда да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед и присъди направените по делото разноски.

Ответникът – РЕКТОРА НА СОФИЙСКИ УНИВЕРСИТЕТ „СВ. К. О.“ - редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна по съображения, подробно изложени в писмени бележки.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

В Софийски университет „Св. К. О.” постъпва сигнал от В. А., съпруг на Д. М., която е студентка в Историческия факултет на университета, за това, че последната при провеждането на кандидат-студентска кампания 2009/2010 г. се е явила на кандидат-студентски изпит заедно с И. Б. Д., с който при провеждане на изпита по „История на Б.” са разменили писмените си работи, заедно с пликите и входящите си номера и по-този начин Д. М. е приета специалност „Етнология”, редовно обучение, и по-късно е прехвърлена в специалност „История”, задочно обучение, а И. Д. едва на трето класиране е приет в специалност „История”, която вече е бил завършил в Университета. Във връзка с така подадения сигнал на проведено на 25.10.2010 г. заседание на Р. съвет при Софийски университет „Св. К. О.” е взето решение по т. 1 от Протокол № 27 да се възложи на доц. М. Ш. да проведе разговор със студентите за изясняване на информацията. С писмо изх. № 94И-61/26.10.2010 г. на ректора на Университета И. Д. е поканен на среща с доц. Ш. – зам. ректор по учебната дейност, за изясняване на нововъзникнали обстоятелства във връзка с неговото кандидатстване и приемане в Софийски университет „Св. К. О.”. Писмото е връчено на жалбоподателя на 03.11.2010 г., видно от отбелязване върху същото, без обаче в определения срок той да е изложил писмени обяснения по случая.

Не се оспорва по делото от жалбоподателя обстоятелството, че на проведения кандидат-студентски изпит по „История на Б.” на 16.07.2009 г. последният е разменил писмената си работа с тази на Д. М.. Като част от административната преписка по делото са приложени писмените работи на И. Д. и Д. М. от проведените предварителен изпит на 26.04.2009 г. и редовен кандидат-студентски изпит на 16.07.2009 г. Видно от извлечението от протокола за приети след второ класиране за специалност „История” при КСК 2009/2010 г. И. Б. Д. е приет в специалност „История” – редовно обучение, по която прекъсва обучението си със заповед № РД 20-545/15.03.2010 г. на ректора на Софийски университет „Св. К. О.”. Със заповед № РД 20-411/23.02.2010 г. на ректора на Софийски университет „Св. К. О.” И. Б. Д. е записан за студент – обучение срещу заплащане – за образователно-квалификационна степен „магистър” в специалност „Публична администрация” – редовно обучение.

На проведено заседание на 25.01.2011 г. Ректорският съвет взема решение /по т. 5 от Протокол № 2/ за доказана груба документна измама студентите Д. М. и И. Д. да бъдат наказани с „отстраняване от Университета”, съгласно чл. 137, ал. 2, т. 3 от Правилника. С оспорената в настоящото производство заповед № РД 20-298/03.02.2011 г. ректорът на Софийски университет „Св. К. О.” налага, на основание чл. 137, ал. 2, т. 3 във връзка с чл. 135 от Правилника, на И. Б. Д. – студент от Философски факултет, ОКС „магистър”, наказанието „отстраняване от Университета”, поради доказана груба документна измама при кандидатстване и приемане за обучение. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 18.03.2011 г.

По делото са приложени сигнал изх. № 11.00-52/24.11.2010 г. на ректора на Софийски университет „Св. К. О.” до Софийска районна прокуратура, както и постановление на Софийска районна прокуратура за отказ да се образува наказателно производство от 22.02.2011 г. срещу И. Д. и Д. М..

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество, след проверка на административния акт, съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е основателна по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган – ректорът на Софийски университет „Св. К. О.” в съответствие с чл. 137, ал. 3 от Правилника, и в предписана от закона форма – писмена заповед /чл. 137, ал. 5 от Правилника/. При издаване обаче на процесната заповед са допуснати както съществени нарушения на административно-производствените правила, така и същата е постановена в противоречие с приложимите материално-правни норми.

Редът за налагане на наказания на студентите в Софийски университет „Св. К. О.” е разписан в разпоредбата на чл. 137 от Правилника. Съгласно чл. 137, ал. 1 и ал. 2 от Правилника за виновно неизпълнение на вътрешните актове на Университета на студентите се налагат следните наказания – забележка, предупреждение за отстраняване и отстраняване от Университета. Наказанията се налагат от ректора на Университета по предложение на декана, който преди да изготви доклада до Ректора трябва да изслуша студента или да приеме писмените му обяснения и да изясни случая от фактическа страна. В процесния случай безспорно се установява от приетите по делото доказателства, че тази процедура, изрично разписана в чл. 137, ал. 3 от Правилника, не е била спазена при налагане на наказанието „отстраняване от Университета” на жалбоподателя. По делото липсват каквито и да била доказателства, че е бил изготвен доклад от декана на Философския факултет, в който се е обучавал жалбоподателят, както и че наложеното наказание е именно в резултат на така направено предложение от декана на Философския факултет, след като последният е изяснил случая от фактическа страна.

От друга страна следва да се има предвид, че при налагане на процесното наказание административният орган не е спазил и разпоредбата на чл. 137, ал. 4 от Правилника, съгласно която наказанието се налага в срок до 2 месеца от откриване на нарушението, но не по-късно от 1 година от извършването му. Наказанието „отстраняване от Университета” е наложено на жалбоподателя на 03.02.2011 г. за извършена размяна между него и Д. М. на писмени работи от кандидат-студентския изпит, проведен на 16.07.2009 г., т.е. от датата на извършване на нарушението, определено в оспорената заповед като „груба документна измама”, до деня на налагане на наказанието е изминала повече от 1 година, след като изрично в нормативна уредба е визиран срок за налагане – не по-късно от 1 година от извършването му. По същия начин и от датата на отстраняване на нарушението, за което е наложено наказанието, която дата съдът намира, че е момента на узнаване за извършената размяна на писмени работи между двамата кандидат-студенти, а именно 25.10.2010 г., също са изминали повече от нормативно определените 2 месеца.

Като правно основание за налагане на процесното наказание административният орган е посочил разпоредбата на чл. 135 от Правилника, без обаче да посочи кое от изброените в седем точки задължения е нарушил жалбоподателят, в качеството си на студент в Софийски университет „Св. К. О.” – Философски факултет, специалност „Публична администрация”. От друга страна като мотив са налагане на наказанието е посочено „доказана груба документна измама при кандидатстване и приемане за обучение”, който мотив не кореспондира с нито едно от визираните в разпоредбата на чл. 135 от Правилника задължения на студента.

Настоящият съдебен състав намира също така, че от една страна към момента на извършване на нарушението, изразяващо се в размяна на писмени работи на кандидат-студентски изпит, жалбоподателят е нямал качеството на студент, за който да е приложима както разпоредбата на чл. 137 от Правилника, така и тази на чл. 135. От

друга страна следва да се има предвид, че в резултат на извършената размяна на писмените работи от кандидат-студентския изпит, проведен на 16.07.2009 г., жалбоподателят е приет в специалност „История”, по която прекъсва обучението си още през месец март 2010 г. със заповед № РД 20-545/15.03.2010 г. на ректора на Софийски университет „Св. К. О.”, т.е. към момента на налагане на наказанието с процесната заповед жалбоподателят вече не е бил студент по специалността, в която е бил приет при кандидатстване си на 16.07.2009 г. Нещо повече към момента на постановяване на оспорения административен акт жалбоподателят се е обучавал, срещу заплащане, за образователно-квалификационна степен „магистър” в специалност „Публична администрация” – редовно обучение, въз основа на заповед № РД 20-411/23.02.2010 г. на ректора на Софийски университет „Св. К. О.” и във връзка с друго кандидатстване и проведено класиране на И. Д..

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав приема, че релевираният в така подадената жалба довод за незаконосъобразност на обжалвания административен акт е основателен и доказан и като такъв следва да бъде уважен, а оспореният административен акт, като незаконосъобразен следва да бъде отменен.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК съдът намира за основателна и акцесорната претенция на жалбоподателя да му бъдат възстановени и направените от него съдебни разноски в размер общо на 160 лева, представляващи 10 лева държавна такса и 150 лева изплатено възнаграждение за адвокат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на И. Б. Д. от [населено място] заповед № РД 20-298/03.02.2011г. на ректора на Софийски университет „Св. К. О.”, като незаконосъобразна.

ОСЪЖДА СОФИЙСКИ УНИВЕРСИТЕТ „СВ. К. О.” да заплати на И. Б. Д. от [населено място], [улица], сумата в размер на 160 /сто и шестдесет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: